

[Undervisningsministeren.]

Spørgsmaal om at bevare Ungdommen paa Landet og derved bidrage til at standse den Flytning fra Land til By, som alle er enige om er uheldig. Jeg mener som allerede nævnt, at Grundlaget for dette udvidede Arbejde for Landboudommen maa skaffes gennem en udvidet Undervisning i Folkeskolen i Forbindelse med den Lovgivning for Ungdomsarbejdet, som vi allerede har. Jeg haaber derfor, at der, naar jeg — formentlig inden ret lang Tid — vil kunne fremsætte et Forslag her i Tinget om Folkeskolens Ordning, vil være Muligheder for, at en saadan Lovgivning kan gennemføres.

Forsvarsministeren (*Alsing Andersen*):

Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om to Spørgsmaal, som han rejste, og som dels angaar Marineministeriet og dels var en Henvendelse til den højtærede Statsminister som Minister for grønlandske Anliggender. Det ærede Medlem henstillede til Overvejelse at udstationere en af Marinens Flyvere paa Grønland, saaledes at denne Flyver dels kunde deltage i eller støtte Fiskeri-Inspektionen og dels foretage Flyvninger mellem de forskellige Bopladsler. I den Anledning vil jeg gerne have Lov til at sige, at med Hensyn til Støtte for Fiskeri-Inspektionen tror jeg ikke, en saadan Flyver vil have nævneværdig Betydning. Man vil sikkert meget let forstaa, at selv om Flyveren vil være i Stand til at konstatere Overtrædelser af Fiskekuttere, saa vil det være uhyre vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for en Flyver at gaa ned og anholde et saadant Skib. Megen praktisk Betydning for Fiskeri-Inspektionen vil en saadan Flyver altsaa næppe have. Der foregaar imidlertid i Øjeblikket visse Overvejelser i Marineministeriet med Hensyn til at benytte en Marineflyver ved Opmaalingstjenesten, det Opmaalingsarbejde, som i Øjeblikket foregaar ved Grønlands Vestkyst af Opmaalingsskibet „Heimdal“. Om det er muligt, hvis dette kan realiseres, at lade en Flyver foretage en vis Trafiktjeneste mellem Bopladserne, kan man selvfølgelig overveje, men jeg gør opmærksom paa, at dette jo er et Spørgsmaal, der maa forhandles ogsaa med det paagældende Ministerium og med Grønlands Styrelse, og at det jo ingenlunde vil blive nogen helt billig Historie at udstationere en saadan Flyver; der skal anlægges Depoter af Olie og Benzin, man skal have Mekanikere med derop o. s. v., o. s. v.

Imidlertid er, som sagt, selve Spørgs-

maalet om en Flyver til Opmaalingstjenesten under Overvejelse. Jeg kan i Øjeblikket ikke sige, hvilke Muligheder der er for at realisere det, men det undersøges.

Spørgsmaalet om en mere regelmæssig Rutetjeneste herfra til Grønland som et Led i Undersøgelsen af, hvorvidt det vil være muligt at etablere en saadan Luftfart, som et amerikansk Selskab undersøger i Øjeblikket, er jo et Spørgsmaal, som først og fremmest henhører under Grønlands Styrelse og under den højtærede Statsminister. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som i denne Forbindelse nævnte, at en saadan Tjeneste kunde være af Betydning for Marineflyverne i Henseende til deres Uddannelse, at den i den Henseende næppe vil være af særlig Betydning. Den Uddannelse, som Marineflyverne skal have, er af en anden Art end de Længderekorder, om jeg saa maa sige, og den Udholdenhedsprøve, der her vil være Tale om, saaledes at det med Hensyn til Uddannelsen af Marineflyverne ikke vil have nogen nævneværdig Betydning at benytte dem til et saadant Eksperiment. Dertil kommer, hvad jeg gerne vil tilføje uden i øvrigt at komme ind paa denne Side af Sagen, der jo først og fremmest hører under en anden Minister, under den højtærede Statsminister, at det af Sikkerhedshensyn ikke vil være rimeligt at foretage saadanne Eksperimenter med de Maskiner, Marinen har i Øjeblikket, men at det, hvis man virkelig skulde tænke sig en saadan mere regelmæssig Tjeneste over Færøerne og Island til Grønland, vil være rigtigt at anskaffe meget større og meget kraftigere Maskiner med flere Motorer, og dette vil jo ogsaa i høj Grad blive et Spørgsmaal om væsentlige Udgifter.

Der er dernæst rettet et Par Henvendelser til mig angaaende Militærmusikken. Dels er der til Regering og Rigsdag indgivet en skriftlig Anmodning, dels har de ærede Medlemmer Hr. A. Svensson og Hr. Nørskov under denne Debat fremsat Opfordringer til Regeringen om at søge Militærmusikken genindført. Man har til Støtte for disse Anmodninger i høj Grad dvælet ved den kulturelle Betydning, som Militærmusikken havde, og der er ingen Grund til at diskutere selve dette Spørgsmaal, thi det er klart, at Militærmusikken havde ogsaa en kulturel Betydning for de Byer, hvori den i sin Tid fandtes. Et andet Spørgsmaal er det imidlertid, om den Mangel, der nu bestaar i saa Henseende, bør afhjælpes ved Militærmusikkens Genindførelse, og dette mener jeg ikke. Det er efter min Mening ogsaa et Spørgsmaal, hvor